

- هنگام بلند کردن بیماران دچار مشکلات حرکتی پشت خود را صاف گه دارید و از زدها خم شوید.
- همیشه چرخهای تخت یا صندلی چرخدار را قفل مایید.
- هنگام چرخادن بیمار روی تخت همیشه او را به سمت خود بچرخانید.
- کف اتاق را خالی کنید تا هنگام کم کردن به بیمار روی اجسام یافتد.

- هنگام تجویز شده را طبق دستور مصرف کنید.
- هنگام استراحت در بستر پاهای خود را با کمک بالش بالاتر قرار دهید.
- رمشهای حفظ کننده حرکت مفاصل تحت ظر پزشک و پرستار و یا فیزیولوژیست اجام دهید.
- هنگام استراحت در بستر حداقل هر 2 ساعت جابه جا شوید.

- هنگام راه رفتن یا ایستادن از وسایل کمکی مثل واکر و یا عصا استفاده کنید.
- هنگام استراحت حداقل هر 2 ساعت جا به جا شوید.
- هنگام ایستادن یا راه رفتن کفش بپوشید.
- درباره حوهی مصرف کاهش مکبای پزشک صحبت کنید.

اقدامات مراقبین در خصوص ادم بیماران:

- مراقب علائم جدید خصوصاً تنگی نفس و ادم صورت.
- به بیمار توصیه کنید که هنگام شستن یا درازکشیدن ادام متورم را تا حد امکان بالا بیاورد.
- هر دو روز بیمار را وزن کنید و نتیجه را با تاریخ یادداشت کنید.
- مصرف مک را محدود کنید.

ادم (ورم) به معنی تجمع آب در بافت‌های بدن است. علل شایع آن جمع شدن آب و مک (به دلیل استفاده برخی از داروها و یا مارسایی قلبی، کلیوی و کبدی) (تغذیه اکافی، تومورهای لگنی، اسداد در مسیر سیاهرگ و یا سیستم لنفاوی است. مایع ممکن است در شکم تجمع یابد که در این حالت آسیت می‌گویند و شکم متورم می‌شود.

چه علائمی را باید دنبال کرد:

- تورم و بزرگ شدن ساق پا در وضعیت شسته، ایستاده یا موقع راه رفتن
- تنگ شدن حلقه گشتن
- احساس کشش در دستها
- تورم و باد کردن شکم
- اختلال در تنفس به خصوص در وضعیت درازکش
- افزایش ضربان قلب و تپش
- قلببیمار چه اقداماتی میتواند انجام دهد: مصرف مک را محدود کنید و از خوردن غذاهای پر مک بپرهیزید

- اگر بیمار لازم است برای مدتی تنها باشد، مطمئن شوید که تلفن و شمارهای اضطراری در دسترس وی قرار دارد. مراقب هر گوشه علائم جدید خصوصاً تنگی نفس باشید.

مج مخصوصی و فوق مخصوصی شهید مطهری

تهیه کننده نیلوفر کریمیان فرد
:
رابط آموز □ بخش شیمی درمانی
تایید کننده سرکار خانم توکلی
:
سوپر وایز ر آموز □

ادم و مشکلات حرکتی در بیماران

تحت شیمی درمانی

بهار ۱۴۰۱

منابع:

American cancer society2018.web

در موارد زیر حتماً با تیم درمان تماس پذیرید

- عدم توانایی در غذا خوردن به مدت یک روز یا بیشتر.
- ادرار کردن یا ادرار بسیار کم به مدت یک روز یا بیشتر.
- اگر بعد از فشار دادن در احیه متورم جای اکست فرو رفته باقی بماند.
- تورمی که از دستها و پاهای به سمت بالا بیاید.
- ورم کردن و بزرگ شدن شکم.
- قرمزی یا گرمای احیه متورم.
- تنگی نفس یا تپش قلب.
- تورم صورت یا گردن خصوصاً صبحها